

ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΕΠΙΘΑ

ΛΑΜΙΟΣ.

ΘΥΡΣΙΣ καὶ ΔΑΜΟΙΤΑΣ.

Θῦρσιδι μάλα νέμοντι σωήντετο βωκόλθ' ἀνῆς
ῶνομα Δαμοίταε, ἀγέλαε ἀπο νόσιμα κάμπηωρ
ἴχνια, τὰρ οἱ βόσκορ ἀρ' ὤρεα μακρ' ἐπίεροι.
ἦε δ' ἄε ὁ τὰρ μορφὰρ ἀγαθὸε μάλα καὶ νέθ' ἀκμῶ
πολλαῖε τ' ἀφνεὸε δαμάλαε πολλοῖε δέτε ταύροιε.

ΑΛΛ' ἔτι συρικτῶρ μέγ' ὑπείροχθ' ἠδὲ μελικτῶρ
ἔυχεται ἔμην, τᾶε παγασίδθ' γὰρ ἔχει πόμα κρᾶναε.
ὣε ἴδερ, ὣε ἐχάρε θυρσιε, χ' οὕτωε ἀγόρευσεμ:

Θ. πᾶ φίλε Δαμοίτα τὴ μεθ' ἀμρόιορ πόδαε ἔλκειε;
ἀνίχ' ὡ ἀέλιθ' φρύτῆε τὸμ ὀδοιπόρομ ἀνδρα,
ἔπι δέθ' ἄσυχα πάντα, τὸ καῦμ' ὅτι κάρτα πιάσδαε;
ἢ νῦν ἄμπαυσιε πολὺ λῶιορ ἢ ἐπορεία.

τόνοδ' αὖ Δαμοίταε τοῖωδ' ἀπαμείβετο μύθω:

Δ. ποτῆι φίλωε φίλα ὄξιμ ὀδοε χαλεπάπορ εἰθ' α.
Δάφνιε χθῆε μ' ἐκάλε, κλητὸε μετὰ δ' αἰτα δ' ἐπέιγω,
τὰρ ὄγ' ἐτοιμάσδαε γαμίωρ ἐπιμάριτρε λέκτρωρ.
κῆσ' ἀρ' ἀφιξεωτ' οἰετέεε πολλοῖ φίλ' ἐταῖροιε,
σασόμην ἰμορόεντα χόρομ ῥαδινάιε μετὰ κώραιε.
ἀλλ' ὅτι καὶ τὴ παρεμμερ ἄνωγ', οὐ δὴθὰ χρονίζθι.

Θ. οὐ δ' ἄρ, οὔτι γ' ἐμῖν γλυκρότορομ ἀλλό κερ εἶη.

Δάφνιε γαθεῶτ' ἐσιδῆμ γαθῆντε ἢ ἐμαυτομ.

νῦν δέ μοι οὐ δεμιτομ ποτῆορ γάμορ ἔνδεμ ἀπερδῆμ.

καὶ γὰρ ὁ κῶρεθ' ἐμεῦ ὁ πρᾶμ τόδε πῶν φυλάξαε,

τομ πόδ' ἀνάλιπθ' εἰε ὄρεθ' ἔρπωρ νῦξεμ ἀκάνθη,

ὣε μῖρ ἀλγεῶτ' οὐθ' οἰόντ' οἰεσιρ ὀμαρτήρ.

ἔθ' ἄρα γ' ὠδε μῶν, πατῆε χόλομ ἀνὸρ ἀλένωρ,

Δάφνιδε δ' ὤρεα πάντα γήροιο, γάμοιστ' ἐνὶ τοῖσδε